

skiego przekazywanej synowi Mieczysławowi (Archiv kol. M. Pawlikowskiego. Grafika, Żywopys, opis n: 1-22952; 1-68), poz. 19075-19078 (bazy.oss.wroc.pl).

U. Makowska
uzup. J. Różalska

Sokalski, malarz. W 1825 wykonał portret Tomasza Wysockiego, profesora Kolegium Nowodworskiego, akw. (Muz. UJ). Prawdopodobnie jego dziełem jest również portret cara Mikołaja I, sepia, sygn.: „Sokalski 1827 roku” w MNK.

Mycielski J., *Kat. portretów i obrazów będących własnością UJ*, Kr. 1913, s. 16, poz. 84.

P. Kluz
U.M.

Sokalski Kazimierz, rzeźbiarz, ur. 1914, zm. 13 IX 1939 Lwów (podczas bombardowania miasta), pochowany na Cmentarzu Łyczakowskim; brat rzeźbiarza Stanisława Sokalskiego (1917-2001). Studiował na wydz. rzeźbiarskim w Państw. Instytucie Sztuk Plastycznych we Lwowie w l. 1937-39 u Józefa Różyskiego i Mariana Wnuka.

Prawdopodobnie to on wykonał rzeźbiarski portret w brązie dyrektora teatrów lw. i aktora Ludwika Czarnowskiego na jego nagrobku (proj. architektoniczny autorstwa Różyskiego) na Cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie. W l. 1937-38 brał udział w realizacji pomnika poświęconego, jak głosi inskrypcja, „Bohaterom Francuzom poległym i zmarłym w obronie Rzeczypospolitej Polskiej” na Cmentarzu Obrońców Lwowa wg proj. Różyskiego; w części centralnej znajduje się figura opartego na karabinie żołnierza (posąg naturalnej wielkości), w której widoczne jest dążenie do uogólnionych i zwartych mas, twardych i nieco zgeometryzowanych kształtów. Na tymże cmentarzu S. wykonał także płytę pamiątkową na Grobie Nieznanego Żołnierza. Ponadto stworzył kameralne kompozycje *Bokserzy* (gips, wyst. we Lwowie w maju-czerwcu 1937) i *Na straży* (brąz, 1939, wł. pryw. w Warszawie).

Salon wiosenny, maj-czerwiec 1937, TPSP, Lw. 1937, poz. 250. – Dz. pol., 1937 nr 42, s. 10. – Nicieja S.S., *Cmentarz Obrońców Lwowa*, Wr.-W.-Kr. 1990. – Art & Business, 1994 nr 1-2 (Rocz. aukcyjny). – *Kresy Wschod-*

nie d. Rzeczypospolitej. Kat. pocztówek, oprac. Calikowska M., Krasińska-Kenecka E., Pietrzak A., BN, W. 2001. – Cracovia-Leopolis, 2004 nr 4 (40), s. 10. – Biriulow J., *Rzeźba lw. od poł XVIII w do 1939 r. Od zapowiedzi klasycyzmu do awangardy*, W. 2007. – Nicieja S.S., *Lwowskie Orleńta. Czyn i legenda*, W. 2009. – Tenże, *Ogród snu i pamięci*, Opole 2011. – Бірюльов Ю. [Biriulow J.], *Львівська скульптура від раннього класицизму до авангардизму (середина XVIII - середина XX ст.)*, Львів 2015. – Biriulow J., *Lwowska rzeźba w architekturze modernistycznej*, [w:] *Lwów: miasto, architektura, modernizm*, red. Cherkes B., Szczerski A., Wr. 2016.

J. Biriulow

Sokiewicz Tomasz, malarz w Sandomierzu. 24 XI 1702 wzmiankowany w *Metricae matrimonium ...* Arch. Katedry Sandomierskiej jako świadek ślubu malarza Stanisława Kozakowskiego z Katarzyną Cybulską.

Makarewicz S., *Artyści i rzemieślnicy sandomierskiej kolegiaty*, Studia Sandomierskie, II, 1981, s. 251.

A. Bernatowicz

Sokirański (Sokiranski, Sokiranský) **Benzion** (Bedřich, Ben-Cijon, Bencion, Benjamin, Benzin; Osipowicz, Osipovič), malarz, ur. 25 IX 1887 Terenowka (prawdopodobnie k. Chersonia; obecnie Ukraina; wg żony: S. ur. w Odessie), zm. 6 IX 1953 Bielsko-Biała, pochowany tamże na cmentarzu żyd. przy ul. Cieszyńskiej (nagrobek z wrytą gwiazdą Dawida); najmłodszy syn Josła Schnejera Josowicza, rosyjskiego radcy w wyższym urzędzie miejskim Odessy, i Zlaty z domu Tabakow, pochodzącej z Moskwy; mąż Judyty (Julii) z domu Grünfeld (ur. 21 V 1900), z którą miał córki Złatę (Zyskę, ur. 23 XI 1930), Eteł (Etlę, ur. 23 I 1936) i Pesię (Pesję, ur. 25 XI 1944) oraz synów Josela (Sznejera, Józefa, ur. 2 VII 1932) i Mendla (ur. 14 XI 1933).

S. wychowywał się w dość zamożnej rodzinie w Odessie. Od najmłodszych lat rysował. Najprawdopodobniej ukończył w 1907 lub 1909 szkołę malarstwa i rysunku, założoną i prowadzoną przez Tow. Sztuk Pięknych w Odessie. Jednak przedwczesna śmierć rodziców (1903) i brak finansowego zaplecza spowodowały konieczność równoczesnego podjęcia pracy zarobkowej przez S. Podczas nauki zdobywał fundusze, wykonując